

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Unijnych Znaków Towarowych i Wzorów Wspólnotowych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia SO Beata Piwowska (sprawozdawca)

Sędziowie SO Joanna Kornatka, Anna Maria Kowalik

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 marca 2020 r. w Warszawie

sprawy z powództwa **B.W.**

przeciwko **D. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zamościu**
i D. spółce jawnej z siedzibą w Zamościu

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanych **M.S.**

o zakazanie naruszania prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego

na skutek zażalenia pozwanych na postanowienie z dnia 31 grudnia 2019 roku

postanawia: oddalić zażalenie.

SSO Joanna Kornatka

SSO Beata Piwowska

SSO Anna Maria Kowalik

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym 31 grudnia 2019 r. Sąd Okręgowy w Warszawie uwzględnił opozycję B.W. sprzeciwiającego się wstąpieniu do sprawy po stronie pozwanych interwenienta ubocznego M.S..

Postanowienie zaskarżyły pozwane D.spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zamościu i D. spółka jawna z siedzibą w Zamościu domagając się jego uchylenia. W zażaleniu powołali się na przepis art. 709⁸ § 2 k.c. regulujący zakres odpowiedzialności za wady rzeczy będącej przedmiotem leasingu. Podnieśli, że postanowienia umowy leasingu zawartej przez M. S. z (...) S.A. nie wyłączyły odpowiedzialności zbywcy wobec pozwanej ad 1. za wady prawne rzeczy. Ponieważ roszczenie z pkt IV. pozwu obejmuje zniszczenie maszyny będącej przedmiotem leasingu jako naruszającej prawa powoda, wydanie wyroku niekorzystnego dla pozwanych bezpośrednio wpłynie na sytuację prawną interwenienta związaną z odpowiedzialnością za wady prawne przedmiotu leasingu.

B. W. wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

Sąd zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu. Należy zgodzić się z rozstrzygnięciem Sądu I instancji przyjmując za własne poczynione przezeń ustalenia faktyczne. Uzupełnienia wymaga natomiast ocena prawna dopuszczalności zgłoszenia przez M.S. interwencji ubocznej po stronie pozwanej.

Zgłaszając swój udział w postępowaniu M. S. wskazał, że jego interes prawny we wstąpieniu w charakterze interwenienta ubocznego do postępowania w sprawie z powództwa B.W. przeciwko D. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zamościu i D. spółce jawnej z siedzibą w Zamościu o zakazanie naruszania prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego wynika z odpowiedzialności (jako zbywcy) za ewentualne wady prawne przedmiot leasingu. Tej jedynie kwestii dotyczą zarzuty podnoszone w zażaleniu na postanowienie z 31 grudnia 2019 r.

Zgodnie z art. 709⁸ § 2 k.c., z chwilą zawarcia przez finansującego umowy ze zbywcą z mocy prawa przechodzą na korzystającego uprawnienia z tytułu wad rzeczy przysługujące finansującemu względem zbywcy, z wyjątkiem uprawnienia do odstąpienia przez finansującego od umowy ze

zbywcą. Przejście to nie wymaga dokonania przez strony jakichkolwiek dodatkowych czynności. Przejście następuje z mocy prawa i nie może zostać w żaden sposób ograniczone lub wyłączone ani w umowie nabycia rzeczy zawieranej między zbywcą a finansującym, ani w umowie leasingu. Należy jednak odróżnić sam fakt przejścia uprawnień z tytułu wad rzeczy od zakresu tego uprawnienia, który - zgodnie z zasadą swobody kontraktowania - może być modyfikowany (art. 558 § 1 zdanie pierwsze k.c.). Zatem to na interweniencie ubocznym spoczywał ciężar wykazania, zakresu jego odpowiedzialności za wady przedmiotu leasingu. (art. 6 k.c.).

W przekonaniu Sądu, dla oceny interesu prawnego w zgłoszeniu interwencji ubocznej, konieczne było przedstawienie dowodu w postaci umowy sprzedaży maszyny do profilowania blachodachówki D16 613 z zapisami dotyczącymi zasad ponoszenia odpowiedzialności za wady prawne rzeczy sprzedanej, rzeczywisty bowiem zakres odpowiedzialności M.S. wobec D. spółki z o.o. wyznaczają postanowienia tej umowy. Zaniechanie przedstawienia dokumentu jest tym bardziej niezrozumiałe, że będąc stroną umowy interwenient uboczny ma do niej swobodny dostęp, a Sąd I instancji udzielił mu dodatkowego terminu do wykazania interesu prawnego we wstąpieniu do postępowania.

Dodatkowo należy wskazać, że stroną umowy leasingu była wyłącznie D. spółka z o.o., M.S. nie wykazał natomiast w żaden sposób interesu prawnego we wstąpieniu do sprawy po stronie D. spółki jawnej z siedzibą w Zamościu. Pozwana ad 2. nie podniosła w zażaleniu jakichkolwiek zarzutów dotyczących jej sytuacji prawnej w odniesieniu do interwenienta ubocznego.

Z tych względów, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd postanowił o oddaleniu zażalenia.

SSO Joanna Kornatka

SSO Beata Piwowska

SSO Anna Maria Kowalik